

Naiset tasa-arvoisia maataloudessa

1940-luvun lopulla Eino Heinonen hankki Argentiinasta kusi maatilaa. Toinen nimettiin Ruksiksi Heinosen isän kotipaikan mukaan, toinen Ruskoksi hänen äitinsä kodin mukaan.

Ruuni oli maitotilalla. Sinne Heinonen rakensi suomalais-tyyppisen navetan, josta tuli suuri ihmetyksen aihe. "Sitä tulisi katsomaan kaukaa."

Toisella tilalla oli 600 nautaa ja 400 lammasta sekä 600 hehtaaria maata.

Kun Heinonen kuoli vuonna 1973, maaoamaisuus jaettiin tyttären ja vanhimman veljen kesken. Pulmu Heinonen sai 350 hehtaaria Ruskon tilasta. "Se on täällä pikkutila."

Pulmu Heinonen viljeli tilaa 20 vuotta. Samalla hän johti Kaukomarkkinoiden Buenos Airesin toimipistettä.

"Se oli hyvää aikaa maatalouden kannalta, vaikka totti silloin-

aikana hallitus on alentarnut ruuan kulluttajajointoja kansan pitämiseksi tyytyväisenä. Samalla viljelyn kannattavuus on romahtanut.

Lihan ja maidon tuotanto on Heinosen mukaan vähentynyt ja suuri määrä tiloja lopettanut."

Lisäksi maaseudullakin alkaa olla levotonta. "Tilalla pitää jonkun asua, muuten se vallataan."

Karjavarokaudet ovat tavallisia. "Viime vuonna minulta vietiin kolme härkää ja parin kuukauden päästä kolme lisää."

Karja joudutaan yöksi ajamaan asuinrakennuksen lähelle. Sähköpaimenena on asennettu hälytys ylimääräisten kulkioiden varalle.

Tarkkana pitää olla koko ajan. "Jos koirat ovat levottomia, ammuimme ilmaan."

Vaikka ajat ovat kovat, perhe ei aio luopua maatilasta. "Se pysyy suvussa myötä- ja vastamässä", Heinonen vakuuttaa.

SATU LEHTONEN